

FOAIE PAROHIALĂ

27 aprilie - 3 mai 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Biserica luptătoare a lui Cristos a pierdut un credincios dar Biserica triumfătoare a câștigat un suflet.

Sora noastră întru Cristos, **Maghiar Maria**, a fost condusă pe ultimul drum de cei dragi.

Dumnezeu să te ierte și să te odihnească în pace!

RUGĂCIUNE

Te preamăresc, Dumnezeul meu, împreună cu Apostolul Toma, căci am păcătuțit precum el cu necredința. Acum însă Te preamăresc și mai mult... Domnul meu și Dumnezeul meu, Dumnezeul meu și totul meu. Pe Tine și pe nimeni altcineva decât numai pe Tine trebuie să Te doresc.

Toma s-a apropiat ca să atingă Rănille Tale Preasfinte. Cândva va veni ziua în care la fel și eu voi putea cu adevărat și în mod vizibil să mă aplec să le sărut. Cât de minunată va fi această zi în care liber de toate, chiar și de cea mai mică impuritate și de păcat, mă voi putea apropia de Dumnezeul-Om care domnește pe scaunul mării! Aceasta va fi o lume minunată, când ispășindu-mi păcatele și greșelile, voi vedea cu proprii mei ochi Fața Ta; când voi putea privi fără nici cea mai mică piedică la gura și la ochii Tăi, îngenunchind și sărutând picioarele Tale, aruncându-mă în brațele Tale plin de bucurie. Singurul prieten adevărat al sufletului meu, pe Tine Doamne, de acum Te doresc, și vreau să Te iubesc, pentru a Te putea iubi și în acele zile de apoi.

Chiar dacă încă nu sunt pregătit să Te văd și să Te ating, Dumnezeul meu, cu toate acestea vreau să mă apropiu de Tine și să doresc a avea ceea ce cu siguranță acum nu pot avea. Amin. (După J. H. Newman)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cristian Ciupleu, Ana Ciocan, Floare Faur** și **Cristina Todorean**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cuvintele mântuirii noastre

Isus înviat este același și totuși ceva scapă privirii ucenicilor și în general celor care l-au cunoscut înainte de Înviere. Este semnul clar că Mântuitorul nu este precum Lazăr care s-a întors din moarte pentru a muri din nou: toți cei care l-au cunoscut pe Lazăr înainte de moarte, nu au nici un dubiu că este una și aceeași persoană atunci când iese din mormânt. Fiul lui Dumnezeu în schimb, nu face cale întoarsă de pe tărâmul morții, ci învinge moartea, zdrobește portile ei, transformând totul într-un pasaj către viața veșnică. De aici și noutatea: Maria Magdalena îl are în față și nu îl recunoaște, decât atunci când Isus o chemă pe nume. Ucenicii de la Emaus merg cale lungă alături de Isus fără să-și dea seama cine este, ei care l-au cunoscut atât de bine și atât de mult timp. Chipul Mântuitorului li se dezvăluie în momentul frângerii pâinii și își dau seama atunci că inimile lor ardeau când El le deslușea Scripturile. În Evanghelia de astăzi îl vedem pe Toma care îl are în față pe Cristos, însă îl recunoaște doar atunci când mâinile lui îi ating rănilor.

Ce se întâmplă cu oamenii aceștia? Ce se întâmplă cu ochii lor? În fața lor este același Maestru pe care îl cunosc și totuși o noutate radicală li se dezvăluie: Isus Înviat nu mai este ținut sau oprit de spațiul nostru uman. Nu mai exista ziduri sau uși capabile să îl oprească. Nu mai au nevoie să meargă fizic înspre Isus, fiindcă El e tot timpul lângă ei. Isus înviat trece chiar și prin giulgiu de îngropare lăsând amprenta Chipului Său Preasfânt.

Dacă ni se par lucruri destul de complicate să nu ne preocupăm prea tare: îi privim pe ucenici după Înviere și îi vedem la fel de încurcați. Când vine Maria Magdalena sau celelalte femei nu le dau crezare, rămânând închiși de frica iudeilor. Nici nu au cum să înțeleagă ceva atât de nou precum viața de după Înviere. Va fi nevoie ca ei să guste din acea Viață prin darul Spiritului Sfânt. Isus înviat suflă înspre ei și doar în acel moment pacea cuprinde viața lor și ochii li se deschid asupra adevăratei Vieți. Va fi nevoie de momentul Rusaliilor pentru ca frica să dispară din viața lor și să aibă tăria de a-L mărturisi pe Cristos chiar și cu prețul vieții, știind bine că sunt fiii Împărăției și că moartea nu mai există pentru ei decât ca o ușă de trecere înspre Viața cea adevărată.

Am fost și noi botezați și în acel moment Dumnezeu ne-a dăruit un nume și continua să ne cheme cu acel nume la fel ca pe Maria Magdalena. Ne-a dăruit Sfânta Scriptură și ori de câte ori ne hrănim din ea, inimile noastre se aprind de dragoste și de recunoștință. Ne-a dăruit Trupul și Sângele Său, iar duminica, atunci când împreună suntem părtași la frangerea pâinii, noaptea din viețile noastre este alungată. Ne-a dăruit o Biserică și episcopi martiri. Ori de câte ori ne atingem de acest tezaur, ne atingem de rănilor Domnului. Ochii se deschid și buzele rostesc cuvintele mântuirii noastre: Domnul meu și Dumnezeu meu!

PSS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla